

Zazdrość

Można by pomyśleć, że zazdrość to typowo ludzkie uczucie, ale borykają się z nim także zwierzęta. Najczęściej problem ten pojawia się razem z nowym członkiem rodziny, czy też podczas wizyt gości w domu. Sytuacje te, wiążą się ze zmniejszeniem uwagi poświęcanej zwierzakowi, co zostaje odebrane przez niego jako zagrożenie pozycji w stadzie. Niestety nasi pupile gorzej niż my radzą sobie z tego typu uczuciami. Zachwiane zostaje ich poczucie bezpieczeństwa i nie potrafią kontrolować swoich obaw, tak dobrze jak my.

Pierwsze, co powinno nam się rzucić w oczy, to niepokój zwierzęcia. Może objawiać się to wzmożoną czujnością, nadmiernymi reakcjami na codzienne czynności, wokalizacją lub “pilnowaniem” swojego pana. Pewnie w każdym przypadku będzie to wyglądać inaczej, jednak jeśli dobrze znamy zwierzaka, na pewno zauważymy, że coś się zmieniło.

Częstym zachowaniem jest także wciskanie się pomiędzy właściciela a nowe zwierzę lub dziecko podczas zabawy lub przytulania. Może być to również wskakiwanie na zakazaną kanapę lub łóżko, albo domaganie się natychmiastowego głaskania. Pupil szuka uwagi szefa stada, akceptacji i upewnienia swojej pozycji. Ciężko właściwie zareagować na tę sytuację - z jednej strony, należy odtrącić zwierzę, aby znało swoje miejsce, ale z drugiej trzeba uważać, aby nie poczuło się nadto zagrożone. Wtedy mogłoby zacząć postrzegać daną osobę za rywala i wykazywać w stosunku do niego agresję.

Kolejnym objawem zazdrości u naszych małych domowników jest niszczenie przedmiotów. Może być to gryzienie butów, rozszarpywanie zabawek, poduszek, obsikiwanie. Dotyczy to zwłaszcza rzeczy przesiąkniętych zapachem “przeciwnika” i potrzebą ich neutralizacji, zatarcia śladów.

W najgorszym wypadku zazdrość będzie przejawiać się wspomnianą już jawną agresją. Szczerczenie zębów, warczenie, obszczekiwanie, to tylko kilka zachowań wskazujących na zdenerwowanie czworonoga. Jest to najtrudniejszy przypadek, zarówno ze względu na bezpośrednie zagrożenie zdrowia, jak i czas oraz metody oduczania niechcianych reakcji.

Jak głosi stare powiedzenie - lepiej zapobiegać, niż leczyć - tak i w tym przypadku dobrze jest przygotować zwierzaka na zmiany w życiu. Jeśli spodziewamy się nowego domownika, warto zacząć przyzwyczajać pupila do mniejszej ilości poświęcanej mu uwagi. Dzięki temu, nie skojarzy negatywnie pojawienia się kogoś obcego i zaakceptuje zawniasu, że częściej musi się zająć sam sobą. Można także wyznaczyć konkretny rytm dnia, który pomoże później odnaleźć się w nieznannej sytuacji i da pewne poczucie bezpieczeństwa. Gdy obawiamy się, że zwierzę nie zaakceptuje dziecka, warto wcześniej wprowadzić zakaz wstępu do jego przyszłego pokoju - w ten sposób, pupil nie odczuje zagarnięcia jego terytorium przez nową osobę. Także kilka spotkań z lokatorem na neutralnym terenie powinno pomóc w jego bezproblemowym wprowadzeniu do domu.

Czasem dobrym rozwiązaniem jest stosowanie feromonów przed, oraz w trakcie znaczących zmian w otoczeniu zwierzaka. Nie można ich stosować jako panaceum na wszelkie problemy, ale mogą one znacząco przyspieszyć proces aklimatyzacji.

Kiedy domownik pojawił się już w życiu zwierzaka, powinniśmy dbać o odpowiednią ilość uwagi poświęcanej zwierzakowi - nie za dużo, ani nie za mało. Należy starać się znaleźć chwilę na wspólną zabawę, spacer, rzeczy, które pomogą się zrelaksować, zmęczyć i pozbyć natłoku emocji. Możemy również poprosić nowego lokatora, aby on przejął jeden spacer w ciągu dnia, napełnił miskę chrupkami, pobawił się z naszym zwierzakiem. Dzięki temu, szybciej nawiąże się między nimi pozytywna relacja, oboje poznają się lepiej i nauczą reagować na dane zachowania. Warto spróbować także sprawić, aby obecność obcego zaczęła się dobrze kojarzyć zazdrośnemu futrzakowi. Podawanie smakołyków tylko w obecności nowego członka rodziny, wspólne karmienie, pieszczoty, spacer - wszystko, co uwielbia robić nasz zwierzak może się przydać w tej sytuacji.

Każdy ze zwierzaków ma inny niepowtarzalny charakter. Także od niego zależy w jaki sposób dany osobnik poradzi sobie z uczuciem zazdrości. Na pewno większe problemy mogą pojawić się u tych bardziej aktywnych, ekspresyjnych, niż u spokojnych i stabilnych emocjonalnie czworonogów. Duży wpływ ma jednak również to, w jak sposób pies czy też kot został wychowany, oraz czy właściciel pomaga mu przetrwać trudny okres zmian. Bardzo ważne jest zapobieganie i to nie tylko w czasie, gdy spodziewamy się kogoś nowego w naszym domu. Trzeba już w załączku likwidować każde zachowanie zwierzaka wskazujące na jego zaborcze zapędy. Pamiętajmy, że młode osobniki znacznie łatwiej kształtować - czyli zapobiegać niechcianym cechom, a czym skorupka za młodu nasiąknie, tym na starość trąci. Mądrze postępujący właściciel, to najczęściej i mądry, dobrze wychowany zwierzak.

Autor tekstu: Aleksandra Skwarcan

Pomóż nam pomagać
74 1050 1575 1000 0090 3015 5601 (ING Bank Śląski S.A.)
Fundacja Happy Animals
ul. Ogrodowa 62 lok. 9, 55-040 Bielany Wrocławskie